

Издава три пъти седмично
сряда, петък, сряда,
петък.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2 год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва на
всяко 1-во число от мес.
годи. — внамаг предплаща

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.
Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ

Цените за обявите са:
За 1 кв. сантиметр 250
лв. за годишна, в началото,
непродължително 150 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 150 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко, което се отнася до
вестника се адресира до:
"Търговско-Промислена За-
щита", Варна "Венча" 8.

Езоповия охлювъ.

Гръдкните знаменитъ басно-
писецъ Езопъ, живялъ, споредъ
прѣдаванетоъ, въ VI вѣкъ
до р. Хр. въ своитѣ къси епи-
чески, съ аллегорическо съдър-
жание, творения, които носятъ
дидактически (поучителенъ),
или сатирически (наблюдате-
ленъ) характеръ, е навѣщаль
поучителната, своя басня на
охлюва, който напомня днеш-
ния нашъ халъ.

Дѣто малко наблюдава по-
ставения отъ Езопъ живъ ох-
лювъ въ огъня да се пече.
Сѣдѣ нагрѣването, охлюва
почва да се пѣни и пиши.
Дѣтото помислило, че охлюва
спри и пита Езопъ: "Патеръ,
патеръ охлюва свиря?" — "За-
щото къщата му гори" — отго-
ворилъ Езопъ. "Вѣдѣто да
паче, той свиря! било — очу-
дането на дѣтото.

Каква поука, какво изобри-
чение, бихме могли да полу-
чимъ ние отъ тая Езопови
басня, отъ това дѣлоко очу-
дане отъ прѣди 26 вѣка!

Орджени сме отъ всички
страна съ врагове, притис-
нати сме отъ репарации, до-
говори и всякакви вражески
изискания; горимъ, глѣбемъ
като Езоповия охлювъ, — ед-
нички ние най много вървѣмъ
всѣобщото сѣтливо пожари-
ще — и свиримъ, и пѣемъ, и
веселимъ се, и расточителству-
ваме, като някога, отъ като
нацията ни (като съвокупна
сила свързана съ отъзнанието
на своето единство) съществу-
ва и отъ като политическата
ни история ни е така възмо-
жностно свързана като отъдѣ-
лно семейство отъ другитѣ
народи.

Да, свиримъ, и пѣемъ, и
веселимъ се, расточителству-
ваме, и отслабваме връзкитѣ
си, чрѣзъ прѣваренгѣ о на
труд, чрѣзъ разслабяването
на общността на произхода
си, на езика си, на религията
си, на бита си, на яравитѣ и
обичаитѣ си и, най на края,
потъпяваме историческото си
минало.

Нека не блѣдемъ виненъ въ
клетенето на народа си; нека
не блѣдемъ упрѣкнати, че така
открито и недвусмислено го-
воримъ за вливиѣ, които се
вършатъ въ всичкитѣ наши
обществени среди, а ние пакъ
костяци не на друго, не на
чуждитѣ, не на нашитѣ вън-
шнѣ врагове, а намъ тукъ, на
дѣлата наша нация, на цѣло-
то отечество.

Охлюватъ свиря, но той се
пече, той съ къщата си на-
едва гори и ще мѣкне, ко-
гато се пече, а къщата
му вогори.

Ние раздорничимъ; ние боя-
дисваме знамената си на чер-
вени, зелени, жълти, оранже-
ви и въскакви други; ние

къдземъ огъни отъ вътрѣ и
отъ вънъ отечеството си; ние
култивираме прѣдателята и
мѣтежитѣ; ние ги вземаме за
парола въ борбитѣ си единъ
орѣщу други; ние вършимъ
нищо друго, освѣтъ да хър-
паме хърпаната на деведесетъ
и десетъ страни и за лични
изгоди, за лични амбиции и
желания, само нейната кожа
да деремъ; ние се откагаме
отъ най добродѣтелнитѣ си ка-
чества: трудолюбието, честна-
стия и вѣрността къмъ прива-
та и интереситѣ не само на
далечнитѣ си, но и на бли-
китѣ си; алуци сме всѣкого
да ограбимъ, всѣкого да уго-
лимъ, всѣкого да уличимъ,
ниже да живѣемъ; ние се обез-
вѣримъ и отъ никакво свято-
татство не се отръскаме; често
сѣветъта ни не се огрива и
рѣката ни не потреперва, до-
ри, и когато турня рѣка на
свѣнитѣ църковни вѣщи; ние
сгрѣвно се нахвърляме на
чуждото и въ тая сгрѣвъ, въ
тѣ охлюва, не сме въ съ-
стояние да познаемъ у кого
дари чувство на патриотизмъ
— у всѣкого виждаме само
едно грубо себелюбие, едно
пламенно чувство на егоязма:
всѣки да стане голѣмъ, да
стане богатъ, да блѣе щастливъ
по и чрѣзъ всичкитѣ позво-
лени и не позволени пътища
и съ всичкитѣ морални и не-
морални срѣдства.

Това егоястично чувство,
въ всички насъ, насади не-
почитането на господарската
власть и стопанското право,
прѣди всичко; насади, сѣдѣ
това, равнота въ религията,
въ роототживането, закононе-
почитанието; насади се между-
гражданската неприязненостъ,
несолидарностъ и невѣротър-
пимостъ, които доведоха граж-
данството до изотжаване и
крѣвна мѣстъ единъ орѣщу
други и да забравя какви
тежки задължения му тежатъ
спрѣмо заплашеното отъ въ-
трѣшнни и вънкашни врагове
отечества.

Охлюва свиря, когато самъ
той се пече, а черупката (къ-
щата) му гори! Охлюва си
прави удоволствие, когато тра-
гичната му съдба сѣдѣ мо-
ментъ, сѣдѣ мигъ му готви
смъртта. Защо нашитѣ пар-
тии, наричани партии на реда
— алуциманскитѣ на народа
партии не е думата — защо
тиа партии, именно не по-
гледнатъ трѣвно на положе-
нието и по поука, и по из-
обличение отъ Езоповата бас-
ня, не намалятъ враждата си,
не угасятъ отръвта си и не
омекотятъ нападкитѣ си една
срѣщу друга? Та мигеръ
вльостъ въ всички случаи и
въ всѣко врѣме трѣба да е

цѣлата на партиитѣ ни? Ми-
геръ за тая нещастна внастъ
трѣба да се забравя дългитѣ
и трагичността на моментитѣ,
що прѣживѣва отечеството ни?

Уа! Своята измѣнина на
отечество то, чада изверги и
чужди прѣдатели, заради грѣ-
ховитѣ си, изпуснали прѣдѣ-
литѣ на родната си, прѣда-
телствуватъ и за отечеството
си копаятъ гробъ! Други —
поирачени влици и беа-
характерни вѣстолубци и вла-
столюбци — не пропусчатъ
случаитѣ дълбоко да подрни-
ватъ положението и да раз-
кашатъ усѣитѣ на държа-
ва; не губятъ куража съ
сѣщото мѣстиво настрое-
ние да поджидатъ огъня и
да раздухатъ пожара, който
ще помогне държавата и на-
рода ни!

Не говоримъ празни думи,
а се позоваваме на факти и
факти всѣкому извѣстни.

Какво в рѣшатъ емигранти-
тѣ, които отъ 9 юни напу-
сниха родната си и се отру-
пахъ въ нѣй враждебната намъ
държава. Свѣбна? Какво вър-
шатъ емигрантитѣ, които, като
автори и голѣми грѣшници за
сѣмѣтливостъ събития, на
бѣгата и усилка редовитѣ на
църкитѣ? Какво правятъ от-
рицателнитѣ на редитѣ и за-
кононоситѣ елементи, тукъ
останали, сѣдѣ тия дати? Съ
какви добри и утѣшителни
подбуждения съ много поли-
тически бойци отъ тия, що се
наричатъ оное добри и
граждани на редитѣ?

Охлюва свиря, защото къ-
щата му гори!

Българскитѣ народъ се ве-
сели, тържеотвува, ликува, за-
знава се съ самолѣтскания и
самолѣтания; паува въ поезия,
въ правдоствѣ, въ ширеостъ,
въ шпото обрѣжената съ
врагове неволя страна е ли-
шена отъ хора на разума,
нѣма въ нея мъжаци; смѣна,
рѣде корави и похитни, ли-
шена е отъ мъжри всдаци,
кото къмъ доброго да я на-
пѣтватъ; защото... Хаджи
Алиятъ свиря, а курдина прѣ-
рве — защото междуграждан-
ското узлюбение е въ своя
равгаръ, взаимнитѣ партийни
ѣджи край пѣматъ, а прѣ-
дателятѣ и жаждата за
мѣстъ стоитъ навъ всѣко
блѣгородно чувство. Под-
палвачитѣ на огъня вътрѣ
и вънъ отъ страната, уни-
ниратъ своето юдикско хорол...

Още една годна се при-
бави къмъ модерния вѣкъ на
цивилизацията.

Уви, тя не донесе нищо
ново, нищо радостно, нищо
утѣшително!

Охлюва пиши — къщата
му гори!

А новата, едва настѣпила,
година не прокобява нищо
добро! П, сѣкашъ, злокобно
шопне: "Въ манахото Бълга-

рия отъ вътрѣшни ѣджи и
прѣдателятѣ е пропала подъ
яремитѣ на чуждото робство;
разгорѣщитѣ страсти, ежби-
тѣ и прѣдателятѣ, идящи
отъ вътрѣ и отъ вънка, гот-
вятъ и новъ чуждъ яремъ,
ново робство!"

България гори, а хората ѣ,
отъ които вавнои да се угаси
пожара, отаватъ страшни и по-
страшни съ неотстъпността
въ амбицитѣ си и въ алч-
ността за власть и мѣстъ
еднакъ орѣщу други!

Боже пази България!
Alvanitino.

Закона за възбраната.

Мимоходомъ въ миналия брой
на "Т. Пр. Защита", покрай ва-
гидката, че отъ единъ такъвъ
законъ не може да се очаква
абсолютно никаква полза за
държава и обществото,
осѣвѣтъ единъ добръ случай
и етогдно врѣме да се равнее
контрабандата въ царството ни,
бѣ казано въ по категорична
форма и слѣдното:

"Ако прѣдвидливостъта рѣ-
ководише нашитѣ управници,
тѣ не биха прѣдприели съ въз-
брана да разрѣшаватъ валутни-
те проблеми, а съ други срѣд-
ства и начини, които не биха
докоснали скѣпитѣ интереси ни
на единъ гражданинъ и биха
внесли общо вдоволство и миръ
въ страната. Сега? Сега доне-
сѣха вътрое, да женагъ бури".

Отъ сѣдѣността, съ която
се внесе и подложи на първо
и второ четене и отъ бавежа
да се изабрикува на третото
четене тая законъ, отъ една
страна и отъ протеститѣ, които
последваха противъ него отъ
търговцитѣ — отъ втора, може
да се заключавъ, че "оптимизма"
отъ страна на вносителитѣ на
законопроектъта и на ревностнитѣ
застѣпници за неговото прие-
мане е намалѣлъ — че отъ стра-
на на тия хора се търси мо-
дусъ да се излѣзе отъ магносо-
ния кръжъ. И съ етапи тѣ се
стараятъ да доближатъ до въз-
можния модусъ.

Първия етапъ е тая, че за-
личиха много отъ прѣдметитѣ,
вписани въ възбранителния спи-
сѣкъ; втория е, че 5-месечния
срокъ за изписане вънъ отъ
царството непроданитѣ възбра-
нени стоки, съ проточи отъ 5 на
15 мѣсеца, съобразно катего-
риитѣ на стокитѣ.

Това проточване на срока,
именно, ни дава поводъ да се
спремъ на питането:

А защо е нужно заваренитѣ
стоки, безъ друго, да се прода-
дѣтъ макаръ и въ 5 или въ 15
мѣсеца, или да се изнесѣтъ
вънъ отъ царството? Какво по-
тогло или по студено за дър-
жавата, ако се разпродадѣтъ или
не, или ако се изнесѣтъ или не
тия стоки — какво, т. е., губи
или печели отъ тая държавата,
дясна, лева, валутата?

Важното е, че г. министра и
г. г. народнитѣ прѣдставители
не внаятъ или умислено не
взиматъ въ съображение дѣтъ
важни обстоятелства: 1) че по-
вечето отъ търговцитѣ мани-
фактуристи, галантаристи, би-
жутери и др. иматъ стоки, ко-
ито за 5, 10, 15, 20, а и за 100
мѣсеца не могатъ да ги раз-
продадѣтъ; 2) че, отъ друга
страна, ако бждатъ заставени
търговцитѣ да изнесѣтъ стоки,

тѣ си, тѣ неминуемо ще прѣ-
търпятъ голѣми щети, ще по-
несѣтъ голѣми загуби, дори
мнозина отъ тѣхъ ще изгубятъ
срѣдствата до пълно разоряване.
Такива търговци, които не съ-
паричиватъ си капиталъ, а съ
кредита на своята търговска
честъ иматъ доставени стоки —
по закона, въ единъ късъ или
подѣлѣтъ срокъ — подлежащи
на наложителенъ повишаносъ,
има много и тѣ отъ разпорѣж-
данята на закона съ осѣдени
на неминуемо разорение.

Прочее, покрай добринитѣ,
кото цѣли закона да принесе
— ако се допусне, че ще при-
несе той такива — той ще при-
несе алуци испорвания за хлядъ
граждани, немпеючи нищо
общо и съвършено неповинни
по алинитѣ, които той, закона,
има ва цѣлъ да отстраня.
А кои закони се творятъ да правятъ
— така очевидно и така нева-
бѣжно — алуци? Кои и къдѣ
се издаватъ закони, които, като
искатъ да направятъ вѣжди, очн
избождатъ? Стамболийски пра-
веше тия нѣща, но той бѣше
Стамболийски и депутатитѣ му
бѣха такива.

Но ще ни се каже: "мѣрка-
та е за прѣдхрана отъ контр-
бандата". Да, ако тая бѣше
единствената и най-ефикасна-
та мѣрка да се прѣдхрани
контрабандата; ако еквивалента
отъ вредата и ползвата, която
отъ контрабандитѣ, да въ закона бѣ
билъ еднакъвъ, бѣ билъ равенъ!
Добре, но ползвата отъ прила-
гането на тѣзи нареда, да не
кажемъ, че е равна на нищо, е
повече отъ привидна. Това ще
се види и разбере, когато контр-
бандата се равнее и прѣдпола-
гаемото отстранение не се по-
стигне съ тая нареда, защото
не съ прѣдгавителитѣ на ле-
галната търговия, които под-
хранватъ въ нея прѣстѣпностъ-
та, а съвършено други лица.
Други елементи сѣ тия, които
чрѣзъ прѣстѣпностъта печелятъ
пари и живѣятъ въ луксъ и
раскопшъ. Тѣ не откриватъ ма-
гавини; не деклариратъ вносъ;
не плащатъ мита и данѣци и
не ги боли, нито се страхуватъ
отъ това, че се издаватъ зако-
ни, като тая за "възбраната".
Тѣ си иматъ канали за внесе-
нето; иматъ си пѣтища за снаб-
даванетоъ; тѣ не търсятъ пуб-
лично клиентелата си, защото
самата клиентела по тайнитѣ
пѣтища ги намира.

Законъ, слѣдователно, намѣ-
сто щѣтни за търговията па-
лиативи, можеше да потърчи и
изнамѣтри ефикасни способи за
прѣдхрана отъ контрабандата.
И той не можеше нито да
осѣкѣва съ подозрѣнията си
търговскитѣ съловия, нито,
слѣдетвие на такива подозрѣ-
ния, да ги лишавъ отъ търго-
вията имъ и отъ поминѣкитѣ
имъ, а, сѣдѣврѣменно, цито да
имъ нанесъ щети отъ родитѣ
на тия, които по-горѣ се спо-
мѣнаха, чрѣзъ наложителни
продажби или чрѣзъ наложи-
теленъ вносъ. А такива спо-
соби има много: декларирането,
напримѣръ, е единъ добръ спо-
собъ, който гарантира контро-
лата на фиска; маркирането на
нѣкои стоки, сѣщо, е единъ
способъ, който гарантира дър-
жавния контролъ и за лесно
вазавене, ако се упражнява
контрабандата; по г. министра,
а, вижда се, и г. г. народнитѣ
прѣдставители, не търсятъ спо-
соби за ограничението на контр-
бандата, а способи какъ да ув-
редатъ търговцитѣ. Върху това

Я. П. ЦУКАТО & Д. АНЕМОНЯНЕВЪ

ВАРНА

РАЗПОЛАГА И ПРОДАВА НА ЕДРО И ДРЪБНО ВИНА, РАКИИ, КОНЯЦИ, ЛИКЬОРИ И ДРУГИ

По случай празниците, пуотати се въ продажба най-първокачествени натурални бели и черни вина, гроздовъ първокачественъ пелинъ, гроздови и оливови ракии, и особено:

САКЪЗЛИЯ ДАМСКА МАСТИКА

и всъкакви най-доброкачествени винени **КОНЯЦИ**
Всъкакъв видъ финни **ЛИКЬОРИ** въ стъкла и на митръ.

Неще се намири клиентъ, който да не остане доволенъ отъ цѣнитѣ и отъ отличитѣ качества.

Друго не може да се мисли, защото, ако тѣ не сѣ имали това желание, най-лесно ватѣхъ бѣше не да забраняватъ вноса и да си биятъ главитѣ, и да си намъчватъ умовѣтѣ какъ да обезпечатъ прѣизнасянето на заваренитѣ стоки или тѣхното продаване въ опрѣдѣлени срокове, а да обявятъ, че вноса е свободенъ, но съ одесеторени или даже остоторени мита — плащанитѣ стоки вносно мито по 1 левъ, да се облагатъ съ 10, 20, 50 и даже 100 лева. Това ще остави бай Ганю да си помисли 10 пѣти, а единъжъ да рѣшава, дали да внесе стока или да се откаже отъ да внесе. Той способъ има едно друго прѣдметство за държавата: всѣки вносителъ при такива тежки условия, същевременно ще е и агентъ на държавата, който ще сѣди, който ще бди да не става вносъ контрабанденъ и всѣкога ще е въ услуга на държавата за прѣдѣване на контрабандата. Другото прѣдметство се заключава въ факта, че фиска нещѣ изгуби единъ значителенъ доходъ отъ митата по вноса. Съ тая наредба на закона, съетни и абсурдни ще бѣдат усилената на фиска да се добере до резултати, каквито прѣдполага да добие. Напротивъ — загуби отъ вноситѣ мита ще има, и на валутата помощъ нещѣ може да окаже, защото контрабандата ще сѣдѣ да изнася или блокира българска валута по сѣщия контрабанденъ начинъ, както ще се доставятъ и стоки.

Но закона не е добръ и въ много други свои наредби защото не е добръ, ще избоде очи намѣто вѣжди да направи.

ВЪРЪ.

Кой губи?...

Германската марка въ продължение на 2—3 години, сѣдѣ продължителна колебливостъ и въ държане, то надолу, то нагоръ, най-сетитѣ си проби пѣтъ къмъ проваление и днесъ, може да се каже, не остана поменъ отъ нея. Тя не е вече и котира на борситѣ, защото е достигнала до прѣдѣлната микрокопическа нищожностъ въ цѣната си.

Въ 1921 год., английскиятъ финансовъ министръ правеше апелъ къмъ цѣлото английско правителство, къмъ английския парламентъ и къмъ правителствата и парламентитѣ отъ Антантата, да намѣратъ модусъ и да всематъ иѣрки срѣщу обирѣтъ, който Германия съ своята постоянно обезцѣняваща се и нижна валута упражнява въ паричнитѣ и сточни пазари на държавитѣ съ първокласна валута. Министра съ данинъ въ рѣде доказа милиардитѣ обезцѣени марки, пласирани въ чуждитѣ парични пазари и милиардитѣ чужди валути натрупани въ германската Райхсбъ банкъ и всѣчки други банки и прѣдприятия, запасени съ чужди платежни срѣдства да си набавятъ сурови материалъ и съ години да работятъ, да подобряватъ индустриитѣ си и

пакъ да обиратъ свѣтътъ. Съ цѣри доказа той до какви размѣри бѣше ущетена Англия и съ какви размѣри — Северна Америка и много отъ европейскитѣ държави.

Сѣпотата, смятътъ, съ която се поглежда на тая апелъ и глухотата, съ която се отцесоха ония, къмъ които бѣ отправенъ той, позволи на Германия да играе и доизиграе до край своята добръ замислена и добръ заучена роля.

Надирѣварватъ се сега и американскитѣ, и европейскитѣ вѣстници днъ въпроваждѣтъ филала отъ тая добръ замислена, добръ заучена и по германски добръ издържана роля.

Единъ американски вѣстникъ пише: „Съединенитѣ американски щати сѣ изгубили, въ падането на германската марка, 600 милиона долара, защото маса американски срѣтъ се занемаваше съ спекулация съ германски марки, като ги закупваше прѣвъ врѣмето, когато марката се нотираше отъ 1—5 цента. Днесъ нейната цѣна е една милионна частъ отъ цѣнта. Загубитѣ на банцитѣ сѣ ещѣ така голѣми, но банцитѣ за благодаренно можаха да изтикатъ отъ васитѣ си тия кипжени пари.“

„Колко сѣ другитѣ държави, които изгубиха въ падането на маркитѣ, мѣчно е да се изброятъ и още по мѣчно е загубитѣ имъ да се прѣметнатъ. Прѣдполага се, че Швейцария е изгубила 500 мил. шв. франка, Холандия — 300—400 мил. флоринта, а толкова се прѣдполага да сѣ загубитѣ и на сѣвернитѣ държави: Дания, Норвегия, Швеция. Доста голѣми суми изгуби Австрия, Чехославия, и отъ другитѣ държави нѣма ни една, която да не е изгубила и да не е прѣтърпяла една по малка или по-голяма щѣта.“

„Балакскитѣ държави Румъния, България, Сърбия сѣ сѣдѣ много засѣгнати прѣвъ врѣмето, когато германската марка почна да се котира съ стойностъ по-долна отъ 50% — когато за 100 марки се плащаше 30—40 лева.“

Изцѣло ваето, прѣметѣта се, че Германия е загубила отъ цѣлъ свѣтъ и е опцетила държавитѣ съ повече отъ 10 милиарда швейцарски франка. И само съ своята систематична политика, Германия е престо запазила нѣколко рати отъ дългове съ паритѣ на цѣлъ свѣтъ.“

Не напразно германски банкови агенти и финанситѣ бѣха пѣлънали по цѣлъ свѣтъ да закупватъ чужда валута. И не напразно 16 германски печатници, мѣсеци подъ редъ, печатиха съ милиарди банкноти. Германцитѣ бѣха увѣрени, че отъ това ще губятъ пакъ ония, които хитруватъ и се налагатъ.

В. Хр. В.

Търговията съ синъ камъкъ.

Дадена е единъ видъ привилегия на Българската Земледѣлска Банка да изнася и търгува съ синъ камъкъ въ ущърбъ на българскитѣ търговци, които

и безъ това изнемогатъ, обрѣменени подъ тежкия товаръ на данцитѣ и които, нѣма да бѣде прѣувеличено, ако се каже, едвамъ на края на годината свършатъ двата края за да понасятъ положението си.

Това право за търгуване на Бълг. Земл. Банка съ синъ камъкъ, съ одобренieto на правителството, съмнително е дали е принесло нѣкаква особена полза и дали може да се отбѣлжи нѣкаква облага или прѣимущество за консуматора, който винаги би намѣрилъ да купи на по-евтина цѣна отъ търговеца. Ако е имало облага за консуматора, тогава нека съ всички взаиможий срѣдства банката да сѣдѣва изнасянето му и търгуването съ него. Добръ би било, обаче, правителството, или респективнитѣ министри на земледѣлието и финанситѣ да наредятъ, въ интереса на българския консуматоръ, една аккета, въ която да вливатъ и търговци, търгуещи и консуматори, консумирати този артикулъ и да анкетирайтъ, ако има и каква е сила нагодата именно за консуматора отъ изнасянето и търгуването съ синъ камъкъ отъ Бълг. Земл. Банка и дали консуматора е намѣрилъ до-добра смѣтка да купува отъ нея или отъ изнемогащия подъ данцитѣ търговецъ и дали не би било врѣме правителството да отнеме това право на търгуване отъ банката.

Прѣвъ нитеката 1923 година Българ. Земл. Банка продаваше синъ камъкъ не по-долу отъ 24-50 лв. милаграмъ, като прѣдварително взимае и капаро отъ купувача, когато на свободния пазаръ частния търговецъ продаде значителни количества отъ лева 22 до лева 15-50 кгр. или съ лева 2-50 до 9 на кгр. по-евтино. Гдѣ е тогава прѣимущество за консуматора отъ тая привилегия на Б. З. Банка да търгува съ този артикулъ?

Като се има прѣдвидъ, че тая привилегия е дадена съ единъката цѣлъ да се снабдява консуматора съ евтинъ синъ камъкъ, понеже съществува прѣдубеждението, че търговецъ реализира огромни печалби (а въ ещѣностъ виждаме съвѣтъ обратното), анкетирането става още по необходимо — да се види какъ и каква е истината.

Търговската опитностъ е вече доказала, че само въ свободната търговия — дѣто конкуренцията е факторъ — може да има евтини цѣни. А ние българскитѣ търговци водиме конкуренция, която винаги води къмъ евтини цѣни.

По моятъ прѣцѣнка внасянето на синъ камъкъ отъ Българ. Земл. Банка въспира търговецъ да изнася по-голямъ количество подъ страха, че като банката изнася голѣмо количество, нещѣ може го продаде и не ще може да чака за идущата година; ако, обаче, нѣмаше банката претенцията да бѣде търговецъ на синъ камъкъ, то търговецъ ще изнася по-голямъ количество и тогава конкуренцията би била по-голяма, сѣдователно, цѣната по-ниска.

Не може да има облага и полза за консуматора отъ конкурентъ като Българ. Земл. Банка прѣдвидѣ на крайно спекулативния характеръ на артикула, който висква постоянно сѣдѣне, било въ начина за вземането на покупки, било въ начина на покупката, ещѣ и прѣдвидѣ на голѣмитѣ колебания въ курса на чуждата валута.

Разилебъ.

Износа ни.

Всѣкожо внимание на дълголия нашъ свѣтъ, главно, на политико-икономическитѣ ни, на министра на финанситѣ и на неговитѣ бляски и по-далечни стѣтунци, като се почне отъ началницитѣ и подначалницитѣ на неговото министерство и се дойде до Върховния Стопански Съвѣтъ, до търговскитѣ камари и до възшититѣ дѣйци на борситѣ, е съсрѣдоточено въ издирване всички възможни практически улеснения и срѣдства за усилянето на нашия износъ, отъ който зависи подобрѣнето на нашата валута и повдигането благоденствеността на народа.

Въ миналия режимъ борнитѣ бѣха: всецѣло търговията, включително изнасяната търговия, да се отнеме отъ рѣцѣта на досогашнитѣ и по професия извѣститѣли-търговци и да се съсрѣдоточи въ рѣцѣта на нѣкакви си консорциуми, земледѣлчески синдикати и кооперации и издаваха се закони и наредби, които имаха за цѣлъ да обезсрѣдчатъ търговцитѣ, да убиватъ всѣка инициатива у тѣхъ и да въспрѣпятъ всѣко усилие да се служи на дѣлото на износа. Налагаха се мита, такси и берии износи тѣхъ високи, че никой не намѣраше смѣтка да прави износъ и, обратно, правѣха се отсѣжки и привилегии на такива юридически или физически персони, които нѣмаша никакви понятия отъ тая търговия. Изнасяната ни търговия ослабна, а въ единъ моментъ тая се сѣдѣха обетоятелствата, че тя до край пропадна.

Промѣната на режима, по необходимостъ, наложи нуждата отъ една промѣна и въ тая областъ — да се дѣде окуражанане и тласкъ на износа. Правителството на професоръ Цанкова намѣри, че първата и най-главна прѣчка на износа иде отъ фиска. Износнитѣ мита бѣха извѣспредно високи. При случитѣ, когато българската валута печелеше по-висока цѣна, тѣ митата, бѣ развѣритѣ, въ които се събираха, станаха просто непоносими. Въ тая тежка мѣчнотия, държавата трѣбваше да прави жертви да спасява отъ безизходностъ изнасяната търговия. Тия жертви, обаче, държавата, която има да посрѣща много още свои бюджетни прѣдпрѣждения и задължения, не можеха и не могатъ да ставатъ безконечно. И, именно, защото е недопустимо едно безконечно жертвуване отъ бюджетнитѣ ресурси за да се подкрѣпи изнасяната инициатива на частнитѣ вносители, и, защото износа би трѣбвало единъжъ да винаги да се урегулира по начинъ и частната инициатива да бѣде насърдена, но и фискътъ да не се опцетява, приговоренъ е законопроектъ за нова износна тарифа, който ще се внесе въ Народното Събрание.

Искатъ да кажатъ, че законопроекта за бюджетната износна тарифа има за главна цѣлъ да насърчи износа и да обезпечи за фиска извѣстни приходи по аввалорната система на облагане съ мито. Знае се, че тая система слага тежестта на митото върху стойността на изнасяния артикулъ и митата се вѣмнятъ и нагаждатъ споредъ промѣнитѣ на цѣнитѣ въ тържището и по условията, при които се изнасява износа.

Същевременно, той вакобъ ще има да развѣши и мѣчнотитѣ, които се срѣдчатъ въ постоянно спорнитѣ за вносъ и износъ артикули: цименти, дървенитѣ материалъ, разни живи животни и пр., вноса на които прѣма вако да се забранява.

Проекта, обаче, не се отклонява, въ общия си духъ отъ да се базира на системата на неподвижнитѣ специфични мита които се налагатъ по тежкостта на стокитѣ. Аввалорната система е усвоена за вноса сѣмо на вършенитѣ храни, брашното, тютюна и др. Очевидно, това наклонение се прави, министра на финанситѣ да е винаги съ развѣрени рѣде прѣдъ труднитѣ, които се срѣдчатъ въ износа на най-главнитѣ артикули, отъ които зависи сѣдбата и на леви, и на бюджета, и на икономическото положение на страната, и на цѣлитѣ нашъ търговски балансъ. Той нещѣ се намира постоянно на работа да севира министерския свѣтъ съ промѣната на митата, а ще дѣйствува по-алкона и — винаги справедливо, ако единъ специаленъ вакобъ му прави улесненията да развѣшава самъ всички въпроси.

„ИМАЛИНЪ“

Най-реномираната боя за обуща, която зимно врѣме не замръзва и лѣтно не изсъхва, понеже сѣдържа терпентинъ вмѣсто вода.

Намира се въ складъ при гдѣ

Дживри С-ие-Варна

Сите № 37

Стопански, търговски, финансови и фискални облѣжки.

Камбияното опериране на Б. Н. Банка.

Въ „Държавенъ вѣстникъ“, брой 203, мина невабѣлѣта въредбата на Б. Н. Банка, разгласена въ видъ на окръжно ва новитѣ намѣнения въ отѣдѣла и ва камбиялни операции, които сѣ предписани единъжъменно и ва клононетѣ и агѣтуритѣ и, които ще има да дѣватъ съдѣйствието се отъ отуцането кредитъ и обслужването стопанскитѣ нужди на страната, а още повече съ извѣрѣването на камбиялната служба ва да дадѣтъ единъжъ по крѣвитѣ живото на търговията и индустрията.

Отъ тая наредба даваме долнитѣ нейни най-сѣществени части, които съставляватъ общѣнитѣ случаи, въ които нейното изпълнение ще има до подпомогне износа:

- 1) Откупуване на трати, платими въ странство, съ срокъ не по-дълъгъ отъ 3 месеца, издадени въ първостепенна чужда валута отъ експортѣри, нацѣрно или посредствомъ банки, подпомагачи експорта;
- 2) Откупуване на телеграфни цѣти въ първостепенна чужда валута, придружени съ документи;
- 3) Откупуване чекове на визидане, платими 15—20 дни по-късно, въ зависеностъ отъ пристигането на изнасяната стока и мѣстоплащането;
- 4) Откупуване на врѣвени чекове (ср биле), замѣнявани следъ извѣршване натоварването съ редовни документи телеграфни или чекове; и
- 5) Откупуване на камбѣо прѣоткритъ кредитъ отъ странствъ кореспондентъ на банката, като заврѣшенето се получи следъ пристигането на стоката.

кгр., кукурузъ 6 1/2 вагона, по 395 лв. 100 кгр., бобъ 1 вагонъ, по 850 до 860 лв. 100 кгр., сий 1/2 вагонъ, по 440 лв. 100 кгр., ечмикъ 1 вагонъ, по 115 лева 100 кгр.

На 28 декември вимница 6 вагона, по 490 до 505 лв. 100 кгр., бобъ 3 вагона по 870 до 890 лв. 100 кгр., сий 2 вагона, по 460 лв. 100 кгр., овесъ 1 вагонъ, по 820 лв. 100 кгр., кукурузъ 13 вагона, по 395 лв. 100 кгр.

Положението: вимница, бобъ намънение; бобъ повишение 10 до 20 лв. на 100 кгр.; кукурузъ 4 вагона останаха непродадени.

Същия денъ, сѣдѣ пладиѣ, кукурузъ 1 вагонъ, по 395 лв. 100 кгр.

На 29 декември вимница 1 вагонъ, по 500 лв. 100 кгр., кукурузъ 11 вагона, по 390 до 392-50 лв. 100 кгр., бобъ 3 1/2 вагона, по 850 до 870 лева 100 кгр.

Положението: вимница и бобъ бѣвъ намънение; кукурузъ по слабо.

Седмичната приключи борсовата дѣйностъ съ тенденция оживленieto да се васили и цѣнитѣ да се надържатъ при теждѣ невзначителни колебания. Общото впечатление е, че малкитѣ промѣни на цѣнитѣ въ тая седмица се диктуваха повече отъ нуждитѣ за доткъмѣване на количествата отъ товарачитѣ, а не толкова отъ курсовитѣ; но и курсовитѣ до известна степенъ оказаха своето влияние.

На 29 декември сѣдѣ обѣдъ, 2 вагона кукурузъ, по 390 лв. 100 кгр.

На 31 декември кукурузъ 7 вагона, по 390 лв. 100 кгр., бобъ 2 вагона, по 880 лв. 100 кгр., вимница 1 вагонъ, по 515 лв. 100 кгр.

Положението: всички артикули бѣвъ намънение.

Прѣвъ седмицата, освѣнъ парходитѣ на Българ. Парходно Д-во „Варна“ и „Царъ Фердинандъ“, натовариха въ рне ни храни и с/с „Патрисъ“ на Марония и други още нѣколко чужди параходи. с/с „Накъсъ“ вече отъ 27 декември товари; наредъ е да товари и югославияския параходъ „Владимиръ“. Последнитѣ, както и „Ж. Френсисъ“ толарятъ за Марелия и Анверсъ.

Като продължение отъ продажитѣ на пристигналитѣ на 30 и 31 декември м. г. и на 1 и 2 януари т. г. 116 вагона, продадѣха се на:

На 2 януари бобъ 1 1/2 вагона, по 850 до 880 лв. 100 кгр., кукурузъ 28 1/2 вагона и 6 тона, по 360 до 405 лв. 100 кгр., ражъ 1 вагонъ, по 370 лв. 100 кгр., вимница 8 вагона, по 480 до 527-50 лв. 100 кгр.

Положението: вимницата повишение 10 лева на 100 кгр.; за кукуруза повишение 10-15 лева на 100 кгр.

Бодливи бълѣжки.

„Аманъ отъ вѣстници! Аманъ отъ разгулна благотворителностъ! Статия съ този надсловъ бѣхме напечатали въ вѣстника си миналата година.

„Аманъ и отъ явудителна просня!“ би трѣбвало да прибавимъ още!

Мало и голѣмо, купо и сѣпо — всичко, що е чиновническо и служащо отъ телеграфа, пощата, телефона, митницата, скелата, карантината, влагалещото, банцитѣ и пр. и пр., егло било по единъ списъкъ отъ имената на търговцитѣ, дружествата и др. или въоръжило се съ по три-четеристотинъ картички за новогодишни поздравя и честитки, плавноло отъ дугенъ на дугенъ, отъ кантора на кантора, отъ дружество на дружество, да честити новата година и да събира подарѣци: подаватъ списѣнитѣ или връчватъ картичкитѣ и искатъ пари! Никога Варна не е прѣ-

живѣла такава безсрамие! Обичай бѣше — и ние писахме за тоя обичай — търговцитѣ да даватъ доброволно малки подарѣци на пощенскитѣ и телеграфнитѣ раздавачи по случай новата година; но отгратително е било и съ отвърщение се е гледало на случанитѣ, дѣто и чиновницитѣ, короннитѣ чиновници отъ високото положение, що занимаватъ, отъ високитѣ си длъжности, да при бѣгватъ къмъ тия начини на придобивки. Не, това не е друго, освѣнъ деморализираща изнуда. За това отгратително е, прѣстѣпно е! Отъ това, което направиха тѣя година нѣкои чиновници, съ царски указы ваемващи голѣми служби при пощата, телеграфа и телефонитѣ, се отгратиха и тѣхнитѣ колеги, стари служащи, познаващи морала чиновнически и скрупулитѣ и почтеността въ службата прѣвъ време, когато покойнитѣ Т. Коларовъ и А. Ангеловъ управляваха станцията. Тѣ ни казаха, че не сѣ давали никога съгласието си да се върши такава безсрамна просия и че не могатъ да занимаватъ дѣлъ отъ пари, въ които изнудата е очевѣния и основенъ елементъ: дѣто търговцитѣ се намиратъ въ невъзможностъ да откажатъ тѣй нахално просената лѣпта.

Симптоматичното е, че тѣви, които най-много кредитятъ противъ кождеритѣ, дѣбнатъ случан да дерѣтъ кождерски кожии! Voilà! voilà! . . . Г-нъ Казановъ, това сѣ ваши чиновници, които ние бащински вакрляте!

Нашето наше и чуждото наше. Думата е за Търговския клубъ. Дойде до положението да се управлява отъ Д. Радевъ. . . Въ неговитѣ дни почна да става въпросъ: да продължава ли да съществува клуба и съ парцитѣ, които е спестилъ, какво да се направи? По устава му и по науката на правото, имотитѣ на клуба и паритѣ му сѣ обществени, не частни и трѣбва да минатъ като имотъ и право на обществото, като се прѣдѣдѣтъ на общината за образуване фондъ културенъ, просѣнитенъ, общественно полезенъ. Но въ динтѣ на Д. Радевъ ражда се идеята: клуба да се прѣобърне въ акционерно д-ство и сѣдѣ това да се ликвидира. По тоя начинъ правата на обществото ще минатъ у акционеритѣ и тѣ ще си подѣлятъ притежанята на клуба.

Кой знае по каква случайностъ К. Геновъ не е членъ на клуба; но бадженациѣ Петко и Сандю сѣ членове. Дали провидението не е рѣшило и отъ клуба да имъ се падне по нѣкоя и друга парца! Това, ако е възможно, би било много полезно.

„Черно Море“. Не физическото Черно Море, а юридическото — Търговско-Индустриалното Акционерно Д-во „Черно Море“. Това Черно Море е вече между ооспититѣ — акцинтѣ му една прѣди година — двѣ, продавайки се по ва стотици лева, на 27 декември м. г. се намалиха по на 20 лева и сѣ всичкия си активъ и пасивъ се слѣ съ „Меркантиль“, дружеството на опаката страна на медала.

Единъ отъ най-голѣмитѣ акционери на „Черно Море“ ни срѣщна и, съ плачъ на очитѣ си, каза ни: „Евими иктѣларъ“ (домѣтъ ми събориха). Не можемъ да му отговоримъ друго нищо, освѣнъ това, което ние анемъ отъ прѣди 40 години: „Ялънѣвъ сенинъ евини му? Я гитъ Делл-орманда, соръ качъ тюркионъ евлерини иктѣларъ!“ (Само твоата къща ли? Я иди въ Делл-Орманъ и попитай на колко турци къщитѣ събориха!).

Не е ваъ да се знае, че това дружество бѣше повѣрено на грижитѣ на прѣдседателя на Варнен. Търговска Камара К. Геновъ, като прѣдѣдатель на управителния му съвѣтъ и ди-

ректоръ, и на члена на същата камара Д. Радевъ, като членъ прѣвѣрителъ.

Решима въ Стоковата борса. Никога Варненската стокова борса, кждѣто се концентрира цѣлтѣ на търговското съсловие и се разиграватъ ежедневно съ десетки милиони капиталы, не помни да ѣ се налагатъ бруталноститѣ и на еленската чорбаджийска диктатура и на, своего рода, бадженашкото своеволие.

Петко — една баджанакъ — сѣ багона въ рѣна и сѣ устава въ другата, а Сашо — втория баджанакъ — сѣ машиера на ловѣкъ своеволикитѣ, наложила на възмутеното болшинство на членовитѣ на цѣлокупната корпорация да възприеме единъ своеобразенъ редъ въ набора за членове на управителния съвѣтъ, редъ който и въ най-просташкитѣ и най-невѣжественитѣ организации и събрания не може да се търни. За честьта на житарската търговска корпорация, ние се откажемъ да опѣшемъ това, що стана при тоя изборъ ѣ, още повече, ва начина, по който се натрапи прѣдѣдателя на самия управителенъ съвѣтъ. По длъжни сме да констатиреме, че въ борсата, благодарение на баджанак-чорбаджийския режимъ на бруталностъта се ва бѣдѣва единъ кипѣжъ, който, въ едно послѣдоще общо събрание на корпорацията, се направи въ формѣнъ скандалъ, въ който прѣдѣдателя бѣ шумно бламиранъ, а при все туй натрапническата му природа не му позволи да се обиди и оттегли. Рѣшили сѣ бадженациѣ и въ борсата да станатъ диктатори и борсата да профаниратъ сѣ невѣжеството на еленекото чорбаджийство.

ХРОНИКА

На православнитѣ си читатели честитимъ празникитѣ на светото Рождество Христово. На говѣяцитѣ желаемъ добро отговѣвано и весело прѣкарване.

Понеме фирмата Абрамъ И. Ашеръ е получила удостоверение отъ Ангелъ Захариевъ & Брати Доневи отъ гр. Бѣла по доставката на 1 вагонъ бобъ, управителния съвѣтъ на Варненската стокова борса отгѣни рѣшението си и распорѣди да се заличи послѣдната фирма отъ черната дѣска, като възстанови правото ѣ да търгува съ всички членове на борсовата корпорация.

Молети до 10 кгр., изпращания до български студенти въ Германия, и то по единъ мѣсечно, се позволяватъ да се изпращатъ бѣвъ износно мито и вътѣкати такси и берни. Разрѣшението важи до 1 юли т. г. Изпращането ще става по специаленъ вагонъ, който ежемѣсечно по единъжъ ще се отиуца отъ Дирекцията на желѣзницитѣ и ще отива директно за Германия.

Търгъ на морска солъ 150,000 кгр. ще се провърде на 21 януари т. г. въ гр. Анхияло при управлението и на митницата. Първоначалната оцѣнка е 95 лв. ва 100 кгр. Залога за участие въ търга е 10%.

Нова фирма „Е. & Ж. Такела“ е основана въ гр. Бургатъ, която е продължение на бившата фирма Ат. Такела & С-ве въ сѣщия градъ. Прѣдметъ на търговията ѣ е параходни прѣдставителства, осигуровки и експедиция.

По 6 1/2 процентия заемъ министра на финанситѣ е пригответъ законодателно прѣдложение отъ сѣдѣнитѣ три члена: притежателитѣ на врѣшенни квитанции отъ първата серия на 6 и пол. на сто, народенъ заемъ отъ 1924 г. сѣ длъжни да ги прѣдставятъ въ Дирекция на държ. дългове, ва обѣява съ окончателни облигации, най-

късно до 30 юни 1924 г. Подписанитѣ, които сѣ се лишили отъ квитанцитѣ, поради откриване, изгубване, унищожение и пр., могатъ да получатъ облигациитѣ, ако прѣдипачането на посочения въ чл. 1 срокъ направятъ постѣпки за обезсилването имъ чрезъ публикация въ „Държ. вѣстникъ“ и увѣдомятъ за това Дирекцията на държавнитѣ дългове.

Врѣменнитѣ квитанции отъ народния заемъ, обѣяната на които не се поиска отъ Дирекцията на държавнитѣ дългове до 30 юни 1924 год., се прѣрочаватъ и записанитѣ по тѣхъ облигации се продаватъ на борсата въ полза на държавното съкровище.

Списание на Бѣлг. Иконом. Д-во. Излъже отъ печатъ кн. 4, 5 отъ 22 му год. Съдържа: Ил. Януловъ — Висшъ стопански съвѣтъ. Н. Михайловъ — Сѣдѣнитѣ животъ, чиновническитѣ заплати и надницитѣ. Дим. К. Кръстевъ — Значението на Френско-Белгийската акция въ Руръ отъ световно стопанско гледище. Дръ Ив. Сакъзовъ — Срѣдновѣковното монастарско стопанство въ България. Дръ Т. Обрѣшковъ — Населението на административнитѣ ни градове отъ освобождението до 1920 год. Стопански прегледъ: Вътрѣшенъ и Външенъ.

Прѣвоза нередовенъ. Пристиганията на вагони пъ Варна, отъ седмица насамъ ослабнаха. Причинитѣ сѣ: а) ваепѣжанянията на линиитѣ; б) замедляванията въ разтоварванията на вагонитѣ — нѣмане, значи, вагонни; в) най-главното, липса на вжганица по гаритѣ. По нѣмане вжганица, именно, вече нѣколко пати треноветѣ отъ

Варна се отменяватъ. А защо нѣма вжганица? Кой е виновникъ?

Починала е на 23 декември, въ 71-годишната си възраст г-жа Енатерина Майеръ Райчевъ — Николова, съпруга на покойния патриотъ Капитанъ Райчевъ и тѣща на пловдивския банкеръ г. Богданъ х. Калчевъ. Искренитѣ наши съболезнования въ дълбоко опечалението.

„Х. Давидовичъ“, акционерно д-ство въ Русе, е обявено отъ Русенския окр. сѣдѣ въ неостоятелностъ.

Царския Указъ, съ който се риврѣшава на Б. Н. Банка да ав.всира 150 милиона лева на кредитнитѣ кооперации подъ гаранцията на Б. З. Банка, е публикуванъ въ „Държавния Вѣстникъ“ брой отъ 25 декем. 1923 г. Сумата ще послужи за кредитиране износа на търпени храни.

Хлѣбаритѣ ядристи — навѣрно подтикнати отъ нѣкъдѣ — свѣватъ конгресъ въ София. Ще обсъждатъ въпроси отъ областьта на прѣхраната.

Износното мито отъ зърненитѣ храни, което се отново въвежда, ще почне да се събира отъ 1 яни февруари т. г. Бавата на оцѣнката на зърненитѣ храни при събирането износното мито ще е: 4 лв. ва 1 кгр. пшеница, 3 лв. ва 1 кгр. кукурузъ и 2-50 лв. ва останалитѣ храни. Сѣщо отъ 1 февруари 1924 г. ще се ввима одрѣжни на централа на девинитѣ по 1/2% отъ стойностъта на изнесенитѣ произведения, които фигуриратъ въ списѣка.

Печатница Д. Тодоровъ, Варна

КРЕДИТНА БАНКА

ВАРНА — СОФИЯ — РУСЕ

Телеграфически адрес: КРЕДИТБАНК

Извършва всекикви банкови сделки

Приема влогове и по спестовни книжки на износни условия

9-10

ФАБРИКА „СВ. ГЕОРГИ“

Т Р Ъ В Ъ Д

Производство на вълнени платове отъ мѣстни и европейски прѣжли.

Прѣдставителства въ по главнитѣ търговски центрове въ царството.

ТЪРГОВСКА КЪЩА

„Анастасъ и. Христовъ & Синове“

гара ТРЕМБЕШЪ.

ОСНОВАНА ВЪ 1879 ГОДИНА.

Търговия съ зърнени храни и варени и търговия съ разни колониялни, желѣзарски, бояджийски и др. стоки; складъ отъ дървенъ строителенъ материалъ.

Има винаги готови зърнени храни. Отговори на всички запитвания.

Телеграфич. адресъ: ПОПХРИСТОВЪ. Телефонъ № 6. 3-3